

"Uluslararası Anti-Emperyalist Anti-Kapitalist Toplantı"sı 4-7 Mayıs tarihlerinde Yunanistan'ın Atina şehrinde gerçekleşti.

Atina'dan Anti-Emperyalist Mesaj!

Sayfa 5.6 ve 7'de

Grup Yorum Kıbrıs'ta

Sayfa 8'de

Kıbrıs'ta

Haftalık Siyasi Gazete

SOSYALIST GERÇEK

12 Mayıs Cuma 2006, Yıl 10, Sayı:202 Fiyatı:1 YTL. (KDV dahil) İngiltere: 50 p.

YAŞASIN ANTI-EMPERYALİST
BİRLEŞİK-CEPHE-HÜKÜMETİ!
ΖΗΤΩ ΤΟ ΕΝΩΜΕΝΟ
ΑΝΤΙ-ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟ
ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ!

İşçiler Emekçiler, BİRLİKTEN GÜÇ DOĞAR

 Sizler birlikte olursanız, haklarınız için birlikte mücadele ederseniz kazanabilirsiniz!
Çıkarlarınızı burjuvaziye karşı koruyabilmeniz yolu,
Kendi sınıf bilincinize varmanızdan geçmektedir!
Bu yolda ilerlemek ve sınıf bilincini kavrayıp doğru çizgide örgütlenmek için,
Kıbrıs Sosyalist Partisi'ne, kendi Partinize kulak veriniz!
Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek gazetesi sizin mücadelenizin sesidir!
Güzel günler sizleri bekliyor, güzel günlere ulaşmak için haydi mücadeleye!

 Unutmayın!

Sömürenlerin peşinden gitmeniz ve bölünmeniz, sizlerin daha fazla sömürülmesini getirir!
Bu da sadece sömürenlerin çıkarına yarar.
Haydi,
Birlik, dayanışma ve mücadele için, doğru önderlikte Kıbrıs Sosyalist Partisi'nde örgütlenemeye!
KSP işçi sınıfının partisidir, KSP'nin işçi sınıfının partisi olmasının ve doğru yolda ilerlemesi sizlerin KSP'ye sahip çıkmanız ve onu takip etmenizle mümkündür!
İşçiler KSP'ye Sahip Çıkın!

OKU-OKUT-ELEŞTİR-ABONE OL
Bu Gazete Siz Emekçilerin...

Sahibinin Sesi

Geçtiğimiz hafta, 1 Mayıs'tan hemen sonra, YeniDüzen patron kuruluşların temsilcileri ile ilgili söyleşilerine uzun uzun yer verdi. Ve manşetine de "İşverenenden işçiye tam destek" atarak işçilere patronları tarafından sevildiği mesajını vermeye çalıştı.

YeniDüzen elbette sahibinin sesi olarak faaliyet gösterebilir bu onun hakkıdır. Ancak işçilerin de bu patron temsilcilerinin demeçlerini değerlendirme hakkı vardır.

Ne diyor patron temsilciler yeniDüzen'de?

"İşçiler sömürülüyor!"

"Gereksiz tatil çok!"

"Eskiden işçinin işverene ihtiyacı vardı" ama "şimdi işverenin işçiye ihtiyacı var!"

"İşçiler her türlü hakka sahiptirler!"

"İşyerinden memnun olmayan işçiler örgütlenme yoluna gidiyor!"

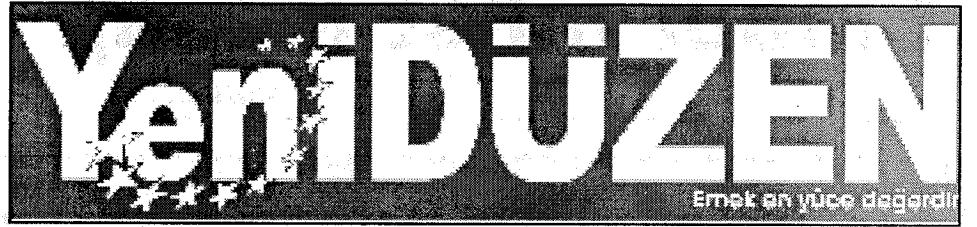
Ve daha neler neler....

Önce işçilerin sömürülüp sömürülmediğine bakalım. Bu konu yeni bir konu değildir. Kapitalizm ortaya çıktı çikalı, yani 200 yıldır, patronların sürekli olarak iddia ettiği hatta burjuva aydınlara dayanarak savundukları bir konudur.

Patronların her gün artan servetlerinin kaynağının, yaşadıkları villaların, son model arabalarının ve bankalarda sürekli artan paralarının kaynağının işçilerin sömürsünden elde edildiğini kabul etmeleri, Marx'ın yüz yıldan fazla önce bilimsel olarak kanıtladığı kapitalizmin

işleyiş yasalarını kabul etmeleri demektir. Günümüzde bu azami karlar elde etme kavgası ile kendini gösterir. O zaman işçilerin kapitalizme karşı, patronlara karşı mücadelelerinin ne kadar haklı olduklarını kabul etmek demektir. Patronlar paralarını evlerindeki kasalarda bir yıl kapalı tutsalar bu paralar bir kuruş dahi değer kazanmaz. Ne zaman ki patronlar ücretli emek sömürsünü devreye koyarlar, yani işçileri yanlarında çalıştırırlar o zaman bir yıl içinde sömürü çarkı sayesinde paraları kat kat artar. İşin sırrı buradadır. İşin sırrı artı-değer sömürsündedir.

Patronlar işçilerin işgücünü ücret karşılığı satın aldıkları için her tatil günü, işçilerin çalışmadığı her gün, patronlar açısından kayıp demektir. Günlük ödenen ve tatil gününde çalışmayan işçi o gün sömürülüyor demektir. Bu da kapitalistlerin servetlerine servet katılmadığı anlamına gelir. Bir de aylık ödenen işçiler vardır. Tatil günlerinde çalışmayan işçi patron tarafından ödenmek zorundadır. Bu durum patron açısından çok daha can alıcı bir duruma dönüşür. Patronlara kalsa yasalarla işçilerin kazandığı ödenekli izinleri bile ödemez. Nitekim inşaat sektöründe bu sistem uygulanıyor. İşçiler günlük hatta saat başı ödenirler. Hasta olan, yıllık izin alıp dinlenmek isteyen işçiye hangi patron ödenekli izin verir? Bunun en iyi ölçütü ise 1 Mayıs günü kaç işçinin ödenekli olarak izinli olduğu ile ölçülür. 1 Mayıs günü resmi tatil

olduğu halde kaç özel işyeri işçileri tatil olduğu için kapalıydı? Ya da hangi inşaat şantiyesi çalışmıyordu?

Patrona hakaret et umurunda olmaz. Ancak cebindeki parayı kullandığı lüks arabayı nasıl elde edildiği sorgulandığı anda isyan eder...

Öyle değil mi?

Kuzey Kıbrıs'ta hatta dünyanın birçok yerinde işçilerin sendikalaşma hakkı burjuva hukukuna göre vardır. Ancak bu burjuva hukuku hayata geçirmeye çalışan bir işçi örgütsüz hareket ettiği ve bir sendikaya üye olup hakkını aramaya çalıştığı anda işinden oluyor. Kıbrıs'ta bu uygulamanın gerek yerli gerekse de özellikle de TC'den işçilere uygulandığını bilmeyen mi var?

Patronların bu uygulamaları her gün ağızdan ağıza kitleler arasında konuşulurken gerek rejim gerekse de burjuva basın bu konuya değinmiyor bile... Bu konuyu gündeme taşımak patronların azami karlarının azalması anlamına gelir. Bu konuyu gündeme ancak gerçekten işçilerin haklarını savunan sendikalar ve siyasi partiler taşıyabilir.

Özellikle de özel sektörde çalışan işçiler her işyerinin küçük olması

nedeni ile sayıca azdırlar. Her patrona karşı mücadelelerinde büyük işyerlerinde olduğu gibi örgütlenemediğinden patronlar tarafından sömürsü çok daha acımasızdır.

Ancak son yıllarda TC'den izinli olarak işçilerin Kıbrıs'a gelmelerinden işçiler arasında eskiden olduğu gibi büyük bir rekabet yoktur. Bu durumda işçilerin sendikalaşması ve sendikaları aracılığı ile haklarını aramaları kaşısında patronların yeni işçilere izin çıkartıp onları adaya getirmeleri hem zaman hem de mali açıdan külfet getirir. Dolayısı ile patronlar özel sektörde çalışan hem yerli hem de göçmen işçilerin sendikalaşmasını hiç ama hiç istememektedir. Bunu da "İşçiler her türlü hakka sahiptirler" diyerek geçiştirmeye çalışmaktadırlar.

YeniDüzen işveren temsilcileri ile yaptığı ve yayınladığı söyleşileri bir de özel sektörde çalışan işçilerle yapsa, her dokunuşta bin "ahh" duyacağı açıktır. Ancak bunu yapmak, işçilerin sorunlarını gündeme taşımak hem rejim hem de patronlar için hiç istenmeyen bir durumdur. Dolayısı ile YeniDüzen için en iyi yöntem kamuoyunda patronları şirin göstermektir.

Ağrotur'da Protesto

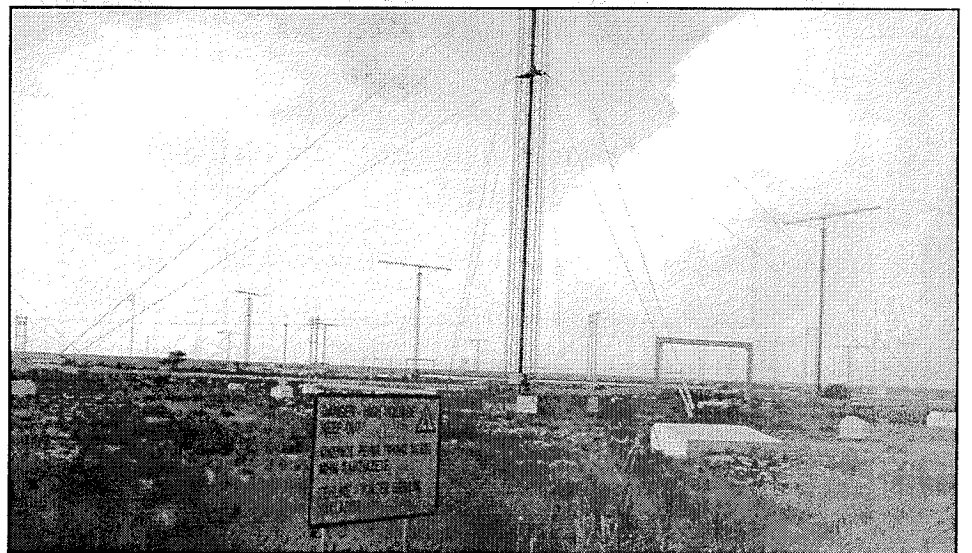
İngiliz Savunma Bakanlığı aldığı bir kararla İngiliz üslerindeki hizmetleri özel bir İngiliz taşeron şirkete ihale etti. Bu çerçevede de İngiliz üslerinde çalışan Kıbrıslılar İngiliz üslerinin işçileri olmaktan çıkarıldı.

Nisan ayı sonunda ihalenin açıklanmasından sonra Ağrotur üssünde çalışan yüzlerce kişi ve aileleri İngiliz Savunma Bakanlığı'nın bu kararını protesto etti. Bu kararın üslerde çalışanların iş güvencesini kaldırdığını açıklayan çalışanlar Ağrotur üssüne giden yolları kapattı. Rum ve İngiliz polisleri protestoculara karşı şiddet kullanarak yolu açsa da çalışanlar protetsolarında kararlı olduklarını bildirdiler.

İngiliz Savunma Bakanlığı taşeron şirketle yaptığı anlaşmada üslerde çalışan mevcut işçilere bir

yıl iş garantisi sağlayacak. Bir yılın sonunda taşeron firma AB'nin herhangi bir ülkesinden istediği miktarda işçi getirerek üslerde çalıştırabilecek. Bu da üslerde çalışan Kıbrıslıların daha düşük ücretle çalışmaya zorlanması anlamına gelecek.

Ağrotur'da protestoya katılan işçilerin sözcüsü olarak hareket eden 69 yaşındaki Hristu ise yaptığı açıklama ile köy halkının kaygılarını dile getirdi: "İnsanlarımızın işleri tehliktedir. Yeni iş yasasına göre işleri bir yıl garantidedir. İşleri var, çocukları üniversiteye gidenler var, bankalara borçları olanlar var. Bu insanlar nasıl geçinecek?". Hristu Ağrotur köyünün İngiliz üsleri içinde kaldığını ve AB müktesebatından yararlanamayacağını da vurgulayarak işçilerin halen devam

etmekte olan mukavelelerinin korunmasını talep etti.

31 Ağustos'a kadar taşeron firma ile çalışmak istemeyen gerek Ağrotur gerekse de Dikelya işçileri cüzi bir tazminatla işlerinden durdurulacak.

İngiliz üsleri sözcüsü hedeflerinin harcamaları azaltmak olduğunu ve taşeron firma ile "daha üretken bir işgücü" elde edeceklerini açıklayarak üslerde çalışan işçilerin daha fazla sömürüleceğini dolaylı olarak ifade etti.

Sağlıkta Özelleştirme

Kuzey Kıbrıs'ta sağlık sorunu hükümetler tarafından ele alınmak istenmeyen sorunların başında gelmektedir. Ele alınmak istenmediği ölçüde bu sahada çalışanların bilhassa da doktorların işlerine karşılmaz. Hastanede çalışma saatları, alacakları ücretin düşüklüğü, gerekli malzemelerin, elemanların yokluğundan doğru dürüst hizmet verememeleri doktorları özele kaymaya yönlendirirken yönetenler seslerini çıkarmazlar.

Kuzey Kıbrıs'ta en donanımlı hastane Lefkoşa'daki Dr. Burhan Nalbantoğlu hastanesidir, tabii diğer Mağusa, Güzelyurt ve Girne'deki hastanelerle kıyaslandığında. Dolayısıyla bu bölgelerdeki acil bir durum dolayısıyla tedavi edilemeyenlerin Lefkoşa'ya getirilmesi söz konusuysa durumun aciliyetine göre hastanın yaşamını yitirmesi de söz konusudur. Dr. Burhan Nalbantoğlu hastanesinin en iyi imkanları sunan olması olmakla birlikte imkanı olan hastaların Kıbrıs'ın güneyindeki hastaneleri tercih etmeleri bu hastanenin de yeterli olmadığını göstermektedir. Yönetenler hastaların güneye geçmelerinden şikayet ederken kuzeydeki hastanelerin gerekli tedaviyi sağlayamayacak durumda olduğu gerçeğinden bahsetmiyorlar, bunu telafi etmeyi ise hiç gündeme getiriyorlar.

1974'den 2003 yılında kapılan açılmasına kadar olan dönemde hastalara güneye geçme imkanı da yok denecek kadar az sunulmaktaydı. Bu dönemde devlet hastanelerinin sunduğu imkanların kısıtlı olduğundan insanlarımız borçlanıp harçlanıp özelde kendilerini tedavi

ettirmek zorunda kalıyorlardı -bu durum Güneye geçme imkanı olmayanlar için hala daha da devam etmektedir aslında. Borçlanma imkanı olmayanlar ise işi kadere havale etmekteydiler. 2003'den sonra bazıları için Güney hastaneleri bir fırsat olarak ortaya çıktı. Tüm zorluklarına rağmen, Rum yönetiminin, istemese de politikalarına uygun hareket etmek için de olsa, sunmak zorunda olduğu bu hizmetten yararlanmak için Güney'e geçmek gerekti.

Aynı dönemde devlet hastanelerine taş çıkartacak kalitede özel hastaneler de kuzeyde boy gösterdi. Acil durumlarda devlet hastanesinin el atmadığı vakalara özel hastaneler hizmet vermeye başladı hem de bir gecelik bir tedavi için asgari ücretin yarısı değerinde fiyat talep ederek.

Tüm bunlar yetmezmiş gibi şimdi bir de hükümet tarafından özerk hastanelerden bahsedilmeye başlandı. Devletin imkanlarının yetersizliğinden bahsedilerek yabancı sermayenin sağlık konusunu da ele almasına fırsat verileceği bildirildi. Böylece sağlık, halktan tepki görmeden tam manası ile özelleştirilmiş olacak. Sağlık turizmi adı verilen böyle bir işletme için yerli halk değil dıştan gelecekler hesaplanmaktadır. İnsan sağlığının ticareti planlanmaktadır. Eşref Vaiz yaptığı açıklamada da bunu, yurtdışının hedef alındığını belirtti. Peki yurtiçinde olanları, sağlığı için para harcayamayacak durumda olanlar için ne yapmayı düşünüyor? Bu konuda açıklaması yok...

EMEĞİN RESMİ

İşçiden Mektup

Derviş BİLGE

Bildiri dağıtımı

1 Mayıs öncesinde bir cumartesi günü sabahın en erken saatlerinde Lefkoşa sanayi bölgesinde bildiri dağıtımına gitmiştik yoldaşlarla

Bildiri dağıtımı hiç beklemediğimiz bir coşku ile karşılanınca bizde çok şaşırmıştık ve içten içe büyük bir sevinç yaşamıştık ki hala yaşıyoruz...

Bildiri dağıtımı sırasında bir çok işçi arkadaşla sohbet edip var olan sorunları ile ilgili azda olsa bilgilenme fırsatı bulduk

geçmiş zamanlarda hükümet ettiğini sananlar ama gerçekte birilerinin kuklalığını yapanlar işçilerin sağlık barınak iş vb durumlarının iyileştirilmesi adı altında yaptıkları yasaları hayata geçirmişlerdi ve artık işçiler kayıt altında diye bangır bangır bağırırmışlardı iş yasaları gerçekte işçilerin hayatını dahada zorlaştırmıştı kesilen vergilerin miktarları fazla idi tabii devlet bütçesindeki açıkları kapatmaksa mesele hemen işçilere yüklenecaksin yeni yasalar çıkaracaksın sabahtan akşama kadar alın teri ile kazanılan üç beş kuruşun asgari ücretle geçinmek zorunda olanların ensesinden çıkaracaksın ve bununda adına işçilerin daha iyi şartlarda yaşaması çalışması adını vereceksin...

Sanayi bölgesinde çalışan işçilerin hala yaşam koşulları iyileşmiş değildir işçiler hala üst üste balık istifi halinde yatıp uyumakta besin kaynakları tüm marketlerde olmasına rağmen asgari ücret alındığı için sürekli ekmek yoğurt domates yenmekte çalışma saatleri yine 10 saatten aşağı değil ama kimi yerlerde üretilen parça başına ücret verildiği için günlük 8 9 saatlik çalışma süresinde kazanılan ücret 14-15 YTL'yi buluyor bunun ne demek olduğunu anlıyorsunuz, tabii işçiler bu para ile aç kalacağı için gece yarısına kadar çalışmak zorunda kalıyorlar... inşaat sektörü almış başını koşarak gidiyor... inşaat işçilerinin büyük çoğunluğu inşaatların derme çatma yine işçilerin yapmaya çalıştığı barınaklarda yaşıyorlar yemek meselesi yukardaki ile aynı... İşçiler hala insanlık dışı koşullarda yaşamakta ve tüm bunların adıda hükümet edenlerin dediği işçilerin koşullarının iyileştirilmesi oluyor...

Kim ister işçilerin biraz daha insanca yaşamasını bu azgın sömürü düzeninde, hükümet edenlerin istemediği gerçeği yine solcu geçinen ama işçilerin yaşamlarını anlatmaktan çözümler üretmekten millerce uzakta olanların değil...

tabi onlara kalmış olsa idi eğer, bu sorunlar şu anda daha az olurdu sanırım...

İşçilerin yaiamalarındaki sorunlar o kadar büyük ve yıpratıcı ki insanlar iş gücü yaşam kaygısı derken erken yaşta göçüp gidiyor yaşamın içinden...

İşçi sınıfının içinde bulunduğu şu zoraki köle yaşamı var ya ... zoraki diyorum çünkü gerçekten zoraki birilerinin daha fazla kazanması daha fazla para için işçilerin kanını emmeye devam ettikleri ve buna işçilerinde şu an için ses çıkarmayışları sürdükçe bu sömürü düzeni bu insanlık düşmanı sistem varlığını devam ettirecek.

Şu zoraki yaşamın tüm ağırlığı biz işçilerin omuzlarında iken tüm dünyayı var eden biz işçilerin ellerinde iken hala daha bu devasa gücün farkında değiliz, küçük günü kurtarma durumaları zamanını doldurmuş durumda ama işçilerin sesi birleşir gücü birleşir ve işçi sınıfının kurtuluşu için mücadele verenlerin safında olursa işçilerin emekçilerin yaşamaktan onur duyacağı zevk alacağı günler gelecektir bu hayal değil bir gerçektir bir bakın çevrenize ve şu soruyu sorun kendinize kim yaptı bunları copu kim topladı inşaatı kim yaptı sandalye nasıl oldu işçiler herşeyin üstünde emekleri ve terleri vardır işçilerin bu güç işte kurtuluşa götürecektir bizleri bu güç ile değişecek dünyanın cehresi...

Yazımın altına bir not düşeceğim devrimci bir şairden...

DÜNYA ÖKÜZÜN BOYNUZUNDA DURURMUŞ

ÖKÜZ HER SALLANDIĞINDA DEPREM OLURMUŞ

DÜNYA İŞÇİLERİN OMUZLARINDA DURUR

BİR SALLANSINDA GÖR!

Can Yücel

Londra Mektubu

Elif Kara

İngiltere Belediye Seçimleri

Geçtiğimiz hafta İngiltere'de belediye seçimleri yapıldı. Daha önceden de anketler vasıtasıyla tahmin edildiği gibi İngiliz Emek Partisi kayıp verirken Muhafazakar Parti kazançlı çıktı. Bu arada faşist İngiliz Milliyetçi Parti de belediyelerdeki sandalye sayısını yüzde 100'ün üzerine çıkardı - 20'den 46'ya. Hükümetteki İngiliz Emek Partisi'nin oy oranı yüzde 26, Muhafazakar Parti'nin yüzde 40, Liberal Demokratlar'ın yüzde 27 iken geriye kalanların da yüzde 7 oldu.

Seçimlere giderken Blair'in kabinesinden bazı bakanların skandalları medya tarafından gündeme taşındı. Sağlık hizmetlerindeki sorunlar, eğitimin belediyelerden alınıp yöneticilere teslim edilme planları, Eylül'de üniversite harçlarının çift katı olacağı vb gibi halkın canını yakan konular bir kenara atılarak mesela Başbakan Yardımcısının sex

hayatı gündem yapıldı. Halkı bunlarla meşgul etme denemelerine gidildi.

İngiliz Emek Partisi 3 dönemdir birinci parti olarak yönetimde bulunmaktadır. Ondandır de Muhafazakar Parti epey uzun bir dönem İngiltere'yi yönetti. Sendikaların, devlet şirketlerinin parçalandığı, büyük ölçüde özelleştirmelerin gerçekleştiği, ücretlerin düşürüldüğü büyük bir dönem yaşandı. Bilhassa da eğitim, sağlık gibi genel hizmetlerin kaosa sürüklendiği bir dönem. Halk İngiliz Emek Partisi'ni seçerken tüm bunlara cevap alabileceğinin hayali içerisindeydi. Sendikaların da desteğini alan Blair hikmeti 3. döneme girdiği halde tüm bu sorunlar ve dahaları daha da kötüleşerek halkı yakmaya devam etmektedir. Sağlığa, eğitime vb yatırım yapılacağına silahlanmaya Irak'ta, Afganistan'da yapıldığı gibi başka ülkelerin halklarına saldırılar düzenlenerek ülke zenginlikleri bir avuç tekellerin yaraarına yağmalanmaktadır. Diğer taraftan halk Emek Partisi değil de diğer birisi seçilmiş olsaydı bunlar yaşanmayacaktı lafazanlıklarıyla aldatılmaktadır.

Belediye seçimleri sonrası yenilginin faturasını bakanları değiştirmekte gören Blair'in dışişleri bakanını değiştirmesinin Beyaz Saray'ın eski dışişleri bakanıyla başının hoş olmamasından dolayı olduğu da söylenmektedir. Bush yönetimi Straw'dan memnun olmayışını İran'a karşı bir saldırıya destek vermeye taraftar olmamakla açıklamış. Netice olarak hiçbir hükümetin bu sistemde halkın çıkarları

için değil içte ve dışta burjuvazinin-emperyalist tekellerin çıkarları için hareket etmek zorunda olduklarının bir şekilde daha görüldüğüdür.

Göçmenlere karşı İngiltere'de bir taraftan halk kışkırtılırken diğer taraftan kendi tekellerinin çıkarları hesaplanarak hoşgörülü davranılmış görünümleri verilmeye çalışılıyor. İşin aslında bu göçmenler sayesinde işçi ücretlerinin düşük tutulması sağlanmaktadır. Göçmen işçiler en kötü koşullarda, uzun saatler daha düşük ücretlere çalıştırılarak yerli işçilerin 'burnu sürtülmek' istenmektedir. Yerli işçiler aldıkları ücretlerle bile geçimlerini sağlamakta zorlanırken göçmenlere verilen ücretler öngörülerek daha da sefil duruma düşürülmek istenmektedirler. Nitekim göçmen işçilerin yaşam seviyeleri yükselteceğine tam tersi sefil durumlarda çalışmak zorunda bırakılmaktadırlar. Tüm bu durumları da kendilerini kurtaracak bir şekilde büründürerek halka sunmaktadırlar. Halkı yabancı işçilere karşı kışkırtmak için, esasında ise işçileri bölüp istedikleri gibi kullanabilmek için ikili de oynamaktan geri durmamaktadırlar.

Böylece İngiliz Milliyetçi Parti gibi partiler açıktan yabancı düşmanlığını kışkırtarak seçimlerden oy toplamayı başarıyorlar.

Kuzey Kıbrıs'ta da Haziran ayında seçimler var. İngiltere için söylenenler başka bir boyutta orada da yaşanmaktadır.

Bolivya

Evo Morales 2005 Bolivya seçimlerinde doğal gazı millileştirme sözü vererek kampanya yürütmüştü. Millileştirme derken ülke kaynaklarını çalıştıran yabancı şirketleri sınır dışı etmeyi, çalışma sahalarına el koymayı yani doğrudan kamulaştırmayı değil bir üst devlet kurumu vasıtasıyla yerli-yabancı şirketlerin kar oranını belirlemeyi öngörmektedir.

Güney Amerika'nın en büyük ikinci doğalgaz kaynaklarına sahip olan Bolivya aynı zamanda bu kıtanın en yoksul ülkesi durumundadır. Nüfusun 3'de 2'den fazlası yoksulluk sınırının altında yaşamaktadır. Bolivya'nın gazını işleten, karşılığında devlete belli bir vergi veren ABD, İspanyol, İngiliz, Fransız Brezilya ve de Hollanda şirketleridir. Bu şirketlerle yapılacak yeni bir anlaşmayla yeryüzüne çıkarılan gazın da sahibinin Bolivya olduğu, işletmeyi yapan şirketlerin hissedenden pay alabilecekleri ve böylece halkın gelir seviyesinin artmasının sağlanacağı hesaplanmaktadır.

2000 yılından beri ülkede yeraltı kaynaklarının bilhassa da gazın ve petrolün millileştirilmesinden yana bir hareketlilik vardır. Morales de bu hareketliliğe uygun şekilde yaptığı seçim kampanyası vaatlerini tutarak 1 Mayıs günü bu düşüncelerin yürürlüğe konacağını açıkladı. Şu ana kadar yabancı sermaye ile çalışan 15 şirketin (ABD, İngiliz, Fransız, Brezilyalı,

İspanyol ve Hollandalı) devlet kontrolüne alındığı ve gaz fiyatlarının da bu kurum tarafından belirleneceği açıklandı.

Bolivya Başkanı Evo Morales'in Bolivya gazını devletleştirme kararı üzerine tepkiler sürüyor.

Bolivya doğal gaz kaynaklarının sahibi olmasına karşın gazı çıkarıp işleten ve satışını yapan şirketler karlarına karlar katmaktaydılar. Bu şirketler 1990'larda Bolivya'nın kokuşmuş politikacıları ile liberal ekonomi siyaseti çerçevesinde imzaladıkları anlaşmalarla çok cüzi ve imtiyazlı vergi sistemi ile Bolivya'nın tüm doğal gazına el koydular. Yapılan anlaşmalarla doğal gaz yer altında kaldığı sürece Bolivya devletinin mülkiyeti... Yer yüzüne çıktığı anda tüm doğal gaz mülkiyeti petrol ve gaz tekellerinin mülkiyetine dönüşüyordu. Hem de bedava!

Morales doğal gaz mülkiyetini bazı yerlerde yüzde 80 bazı yerlerde yüzde 51 geri alarak bu şirketlere pazarlamayı bırakarak şirketlerin karlarına belli bir sınırlama getirmeyi düşünmektedir.

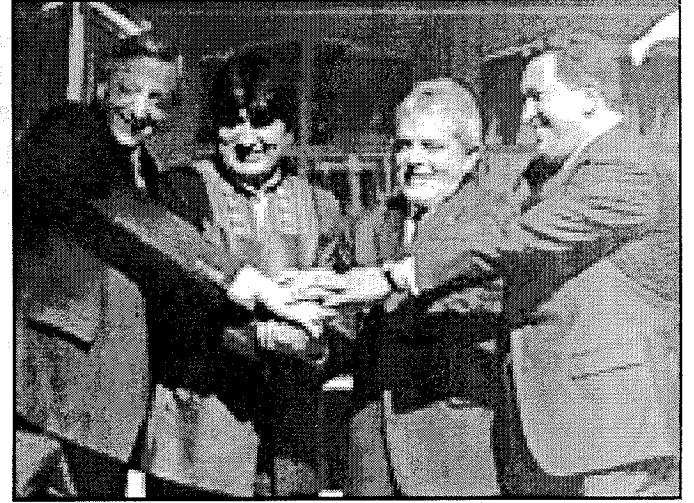
Morales'in açıklaması karşısında AB, İspanya ve Brezilya'dan tepkiler gelmekte gecikmedi. Brezilya'da devlet kontrolündeki petrol şirketi Petrobras aynı zamanda Bolivya'da doğal gaz alanında çalışmalar da yürütmektedir. Bolivya'dan en çok doğal gaz alan ülkelerin başında

gelen Brezilya kendi devlet şirketi vasıtasıyla da devletine Bolivya doğal gazından elde edilen karları da aktarmaktadır.

Morales Bolivya halkını düşünerek bu kararı aldığını, ülkesinin gümüş, kalay, petrol, doğal gaz gibi zengin yeraltı kaynaklarına sahip olmasına karşın yoksullukla boğuşmasının yabancı şirketlerin bu kaynakları kendi yararlarına işletmelerinde gördüğünü açıklıyor. Yani Morales "bu kadar da sömürü olmaz" diyor.

Doğal gaz satışlarından elde edecekleri karların azalmasıyla, Bolivya'dan gaz alan ülkeler olarak Brezilya, Arjantin ve Venezuela tedirginliklerini belirterek geçtiğimiz Perşembe günü Bolivya başkanı ile toplantı yaptılar. Yapılan toplantıda anlaşmaya verdiklerini açıklayan liderler aynı zamanda Bolivya'nın doğal kaynakları konusunda karar almasının egemenlik hakkı olduğunu da kabul ettiklerini açıkladılar. Yabancı şirketlerle sözleşmelerin gelecek haftaya başlayacağı ve 6 ay içerisinde de tamamlanacağı açıklandı.

Morales bu girişimi ile ülkesindeki çok yaygın açlık ve yoksulluğu azaltmayı hedefliyor. Oysa başka ülkelerde liberal ekonomi çerçevesinde devlet işletmeleri

satılırken Bolivya'da tersi bir durum gelişmektedir. Açık ki IMF'nin dayattığı liberal ekonomi ve özelleştirme politikaları Latin Amerika'da iflas etmiştir. Bolivya'daki millileştirme hareketinin başarı sağlaması IMF politikalarının diğer ülkelerde de yoksullaşan halk yığınları tarafından rededilmesini de beraberinde getirecektir. Böyle bir durumda "serbest piyasa", "liberal ekonomi" savunucularının ne gibi siyaset izleyecekleri önümüzdeki dönemde daha berrak olacaktır.

Emperyalizme karşı olduğunu açıklayan Morales Küba ve Venezuela ile bazı ticari anlaşmalar yaparak ABD'nin oluşturmaya çalıştığı Serbest Pazar'a karşı tedbirler almaya çalışmaktadır. Halkından büyük bir kitle desteğini de almış olan Morales'in istikrarlı bir anti-emperyalist politika yürütmesi halinde tekellerin saldırılarına karşı başarılı olabileceği açıkça görülecek.

"Uluslararası Anti-Emperyalist Anti-Kapitalist Toplantı"sı 4-7 Mayıs tarihlerinde Yunanistan'ın Atina şehrinde gerçekleşti.

Atina'dan Anti-Emperyalist Mesaj!

Avrupa Sosyal Formu (ASF)'nin dördüncü dönem toplantısını 4-7 Mayıs tarihleri arasında Atina'da gerçekleştirdi. ASF'nin içeriğine karşı olan ve sonuç üretmemesine karşılık olarak alternatif bir toplantı hazırlayan Avrupa'daki bazı anti-emperyalist örgütleri de aynı tarihlerde yine Yunanistan'ın Atina şehrinde "Uluslararası Anti-Emperyalist Anti-Kapitalist Toplantı (IAAM)" adı altında bir araya geldiler.

Bu iki etkinlik arasında çok ciddi farklılıklar vardı. İlk olarak ASF bir çok AB kurumunun ve liberal hükümetlerin mali desteği ile ortaya çıkan büyük bir bütçe ile bu toplantıyı gerçekleştirdi. Geçtiğimiz yıl Atina'daki Olimpiyat oyunları için inşa edilen binalarda Yunanistan'ın liberal hükümetinin desteği ile toplanan ASF şimdiye kadar olduğu gibi yine emperyalist dünya düzeninin yarattığı sorunları tartışmaktan ve bu sorunlara çözüm üretmekten çok uzakta bir tablo çizdi. Dahası ASF katılımcıları arasında Wallden Bello gibi çok ünlü anti-komünist kişilerin bulunması olayın bir diğer yüzüydü.

"Başka Bir Avrupa Mümkün!" sloganı ile hareket eden ASF, kapitalist sistem içerisinde, sermayenin iktidarında daha adil bir düzenin mümkün olduğunu, sınıf savaşımını yükseltme ve sermaye iktidarını yıkma yerine

burjuva çerçevede sivil toplumculukla yetinilmesini kitlelere benimsetmeye çalışıyor.

ASF bu tablo ile açık bir reformist yaklaşım sergilerken, IAAM ise deyim yerinde ise çok mütevazı bir şekilde hayat buldu. Bu mütevazılık o kadardı ki organizasyonda bazı aksaklıklar da yaşandı. Atina'daki Pahteio Üniversitesi kampüsünde gerçekleşen toplantılara Avrupa, Latin Amerika, Asya ve özellikle Orta Doğu ülkelerinden bir çok anti-emperyalist örgüt ve kişi katıldı.

Kıbrıs'tan bazı bireyler yanında örgüt olarak sadece Kıbrıs Sosyalist Partisi resmi olarak temsil edildi. Düzenleyen örgütler tarafından Kıbrıs konusunda

konuşmacı olarak davet edilen KSP adına, MK üyesi Yusuf Alkım toplantıya katıldı. Kıbrıs konulu oturumda konuşan Yusuf Alkım KSP'nin Kıbrıs sorununa bakışını anlattı ve enternyonal dayanışma çağrısında

bulundu. Alkım'ın konuşma metninin tamamını sayfa 6 ve 7'de yayınlıyoruz.

6 Mayıs tarihinde ASF toplantıları çerçevesinde gerçekleştirilen savaş karşıtı yürüyüşe katılan IAAM katılımcıları, ASF'ye karşı siyasi karşıtlıklarına ve eleştirilerine rağmen savaş karşıtlığı gibi ortak konularda birlikte hareket etmeye hazır olduklarını göstermiş oldular.

IAAM'ın düzenlediği gösteriye binlerce anti-emperyalist katıldı.

KSG olarak bizler bu tip toplantıların gelişmesi ve daha yaygın ve etkili olmasını umuyoruz. Bu tip etkinlikler dünya anti-emperyalist mücadelesine enternasyonal bir karakter katmakta ve daha da güçlenmesine yardımcı olmaktadır. Muhakkak ki Atina'da

Bizler bu yapılarla ideolojik farklılıklarımızı gizlemek niyetinde değiliz. Tam tersi bu farklılıkların üstüne gitmek ve bu yapıları yanlış gördüğümüz noktalardan döndürmek için sonuna kadar uğraşmaya kararlıyız. Fakat yine böylesi toplantılara katılma iradesini gösteren bu yapılarla da

anti-emperyalist mücadele bağlamında mümkün olan en geniş çerçevede birlikte mücadele verilmesinden yanayız.

Bu bağlamda IAAM etkinliği anti-emperyalist

Yunanlı sol görüşlü öğrenciler Panteio Üniversitesi'ndeki IAAM etkinliği boyunca hem tartıştılar hem de eğlendiler.

gerçekleşen bu toplantıdaki katılımcılar ile siyasi-ideolojik temelde ciddi farklılıklarımız bulunmaktadır. Atina'daki toplantıya katılanlar içerisinde birçok Maoist, hatta açıktan Troçkist yapı bulunmaktaydı.

mücadeleye katacağı güç bakımından önemli bir gelişmedir. KSG olarak IAAM etkinliğini düzenleyen örgütleri kutluyor bundan sonraki çalışmalarda daha verimli ve mücadeleyi yükseltici katkılar olmasını umuyoruz.

ASF kortejinde liberal sol kesimlerden anarşist kesimlere her türlü gösterici vardı

ASF kortejinde böylesi katılımcılar bile vardı.

Kıbrıs Sorunu Ve

4-7 Mayıs tarihlerinde Atina yapılan Anti-Emperyalist Anti-Kapitalist toplantıda Kıbrıs Sosyalist Partisinin sunduğu görüşleri yayınlıyoruz:

Kıbrıs Sorunu Nedir?

Kıbrıs Türkleri ve Kıbrıs Rumları arasında bir sorun mu?

Kıbrıs ile Türkiye arasında bir sorun mu?

Türkiye ile Yunanistan arasında bir sorun mu?

Kıbrıs sorunu olarak bilinen konu gerçekte bir milli sorundur. Başka bir deyişle milletler arası ilişkiler sorunudur. Milletler arasındaki ilişkiler sömürü ve egemenlik temeli üzerinde mi yoksa bu ilişkiler milletlerin birlikte gelişmesi için gönüllü birliktelik temeli üzerinde mi olacak?

Bugün milletler arasındaki ilişkilerin temeli nedir?

Burjuva devletler zincirinin oluşturduğu emperyalist bir dünyada yaşıyoruz. Bu burjuva-emperyalist şartlar altında milletler arasındaki ilişkilere baktığımızda şunları görürüz:

i) Tüm bağımlı ve "bağımsız" (gerçekte kesinkes bağımlı) ulusal devletler yığınını ezen ve sömüren birkaç "büyük" devlet ve bu "büyük" devletlerin ulusal devletleri sömürme tekeli için kendi aralarındaki ve bu ulusal devletlere karşı savaşımları.

ii) Bağımlı ve "bağımsız" "ulusal devletlerin" "büyük" güçlerin dayanılmaz baskılarına karşı savaşımları,

iii)- Ulusal devletlerin kendi ulusal topraklarını genişletmek için kendi aralarındaki savaşımları,

iv)- Her biri ayrı ayrı ele alınmış "Büyük" güçlerin ve ulusal devletlerin kendi ezilmiş ulusal azınlıklarına karşı savaşımları ve bu ulusal azınlıkların onlara karşı savaşımları,

Gördüğümüz milletler arasında sömürü ve zor temelindeki ilişkileridir. Toprak, fabrikalar vs üzerindeki özel mülkiyet var oldukça, burjuvalar arasında bunların sahipliği için mücadele sürdükçe, bunların kontrolü ve egemenliği sürdükçe, milletler arasındaki ilişkiler sömürü ve zor temelinde olmak zorundadır. Bunun neticesi olarak milletler arasındaki ilişkiler bu temelde devam edecektir.

Burjuvalar milletler arasında başka tür ilişkiler örgütleyemez. Burjuvalar için başka tür bir yaklaşım imkansızdır. Burjuvalar için milletler arasında gönüllü birlikteliği örgütlemek imkansızdır. Tarih ve her gün gördüklerimiz açıkça bu ilişkileri ortaya koymaktadır.

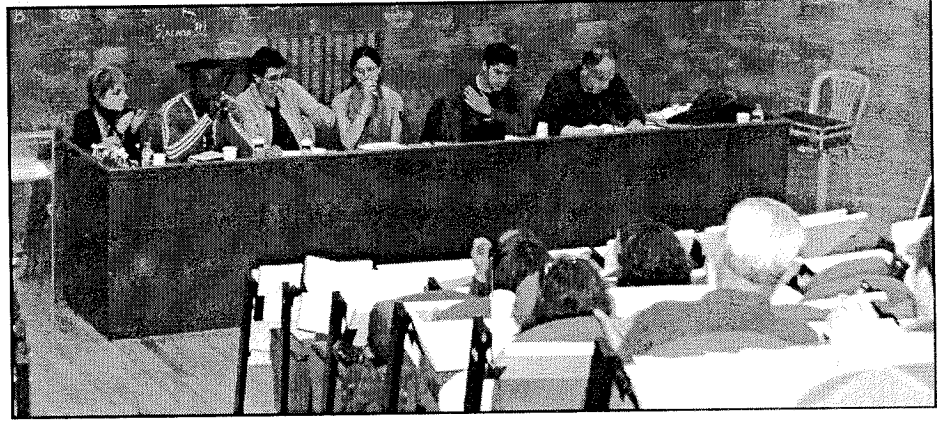
Kıbrıs'ta yaşadıklarımız dünyanın her yerinde gördüklerimizden farklı değildir. Kıbrıs'ın mücadele tarihi değişik milletler/milliyetleri sömürmek, baskı ve egemenlikleri altına almak ve bu egemenlik ve baskılara karşı mücadeledir.

ENOSİS ve TAKSİM için mücadele bu bakış açısıyla görülmelidir; Kıbrıs ve halkını kim kontrol edecek...

Kıbrıs'ın tarihi Britanya, Amerikan, Yunanistan, Türkiye, Kıbrıs Rum ve Kıbrıs Türk burjuvalarının milli sorunu çözmede kesin iflasının bir ispatıdır.

Kıbrıs burjuvalarının milli sorunu ele alma ve çözmesinin mükemmel örneğidir. Burjuvalar milli sorunu çözemezler.

Milli sorunu çözmek isteyen, burjuvalar sorununu da çözmelidir.

Alternatif yaklaşım

Milletler arasındaki ilişkiler sömürü ve zor temelinde olmak zorunda değildir tabii...

Burjuvazinin milli sorununu çözmede kesin iflası alternatif politik hareketi yükseltir: proletaryanın ve proletaryanın öncülüğünde küçük burjuvazinin devrimci kesimlerinin politik hareketi, emperyalizme karşı (yerel büyük burjuvalar da dahil dünya burjuvazisine karşı) milletlerin ilişkilerini, milletlerin gönüllü birlikteliği ve işbirliği ortamında gelişmesini örgütleyecek Sovyet devleti oluşturmaktır.

Ya bu yaklaşım başarıya ulaşacaktır ya da milletler arasındaki ilişkiler daha da barbarlaşacaktır. Bugün şahit olduğumuz bu yaklaşımın zayıflığıdır ve bundan dolayı gözlerimizin önünde bu ilişkiler barbarlık şeklini almaktadır.

Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti

Burjuvaziye karşı başarılı mücadele yürütmek için Kıbrıs işçi sınıfının çok küçük olduğunu söylüyorlar. Bize "Kıbrıs halkı emperyalizme karşı bağımsızlık mücadelesi yürütmek için çok küçüktür" diyorlar.

Bu doğrudur. Hatta tüm Kıbrıs nüfusunu hesaba katsak bile

Kıbrıs'tan çıkarı olan komşularıyla karşılaştırıldığında çok küçüktür. Bir de Kıbrıs'ta çıkarları olan emperyalistlerin gücü ile karşılaştırıldığında Kıbrıs çok daha küçüktür.

Ancak zayıflık relatif bir tanımdır. Biz Kıbrıs'ta mücadeleyi komşularının ve Kıbrıs'ta çıkarı olan emperyalist güçlerin - Yunanistan, Türkiye, İngiltere, AB gibi- işçi sınıfı hareketinden tamamen kopuk görmüyoruz.

Kıbrıs'ın burjuvaları kendi çıkarları için Kıbrıs dışından müttefikler aramıyorlar mı? Kıbrıs'ın burjuvaları dünya tekellerinin bir parçası ve kısmıdır ve dünya emperyalizminin egemenliğinin güçlenmesinde her türlü metodu kullanıyorlar.

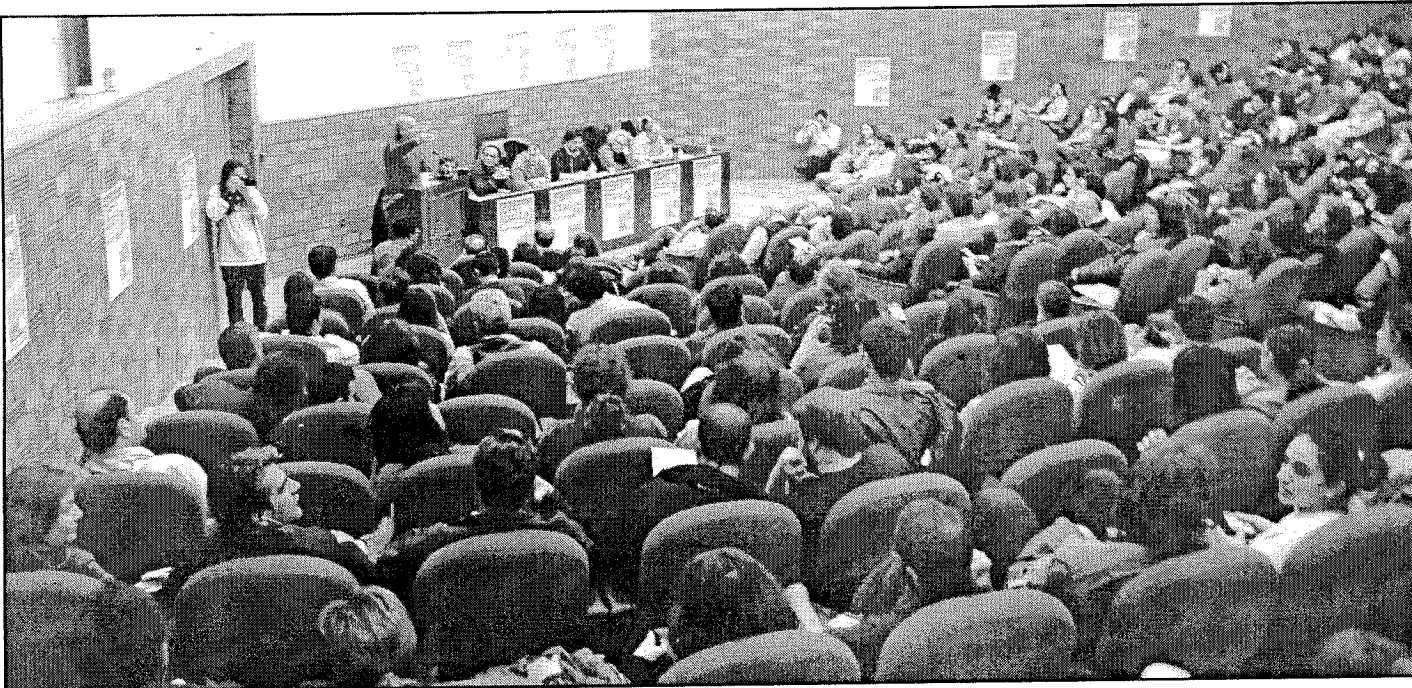
Kıbrıs proletaryası olarak bizler, Yunanistan, Türkiye ve İngiltere proleterleri ve emekçilerinin birleşik aktif kitle desteği olmadan Kıbrıs'ın proleterleri ve emekçi kitlelerinin Kıbrıs sorununu çözmenin, Kıbrıs milletlerinin/milliyetlerinin gönüllü birlikteliğini örgütlemenin imkansızlığına inanıyoruz.

Kıbrıs işçi sınıfının yerine getirmesi gereken acil görevi burjuva mülkiyetine son vermek, burjuva üretim ilişkisine son vermek değildir.

Acil görev Kıbrıs'ın silahlara ve üslere yuva olmasına son vermek, Kıbrıs halkını burjuva-emperyalist barbarlardan, soykırım ve savaşlarından korumaktır. Bu sorun sadece Kıbrıs proleterlerinin değil tüm Kıbrıs halkının sorunudur.

Kıbrıs işçi ve emekçileri için acil görev, günün görevi, Türkiye, Yunanistan, İngiltere ve bunların Kıbrıs'taki işbirlikçilerinin emperyalist müdahalelerine bir son vermektir.

Bu görev sadece bu emperyalist güçlerin Kıbrıs meselelerine karışmasından "minnet" duyan, bu emperyalistlerle Kıbrıs'ın bağımsızlığına karşı ve Kıbrıs'ın Türk ve Rum halkına karşı birliktelik oluşturmaktan "minnet"

Çözüm Perspektifi

duyan Kıbrıslı Türk ve Rum burjuvalarının egemenliklerine son verilerek çözülebilir.

Kıbrıs'ta tüm aktif emperyalist güçleri yenmek, Kıbrıslı müttefiklerini yenmek ve böylece bir birleşik ve bağımsız Kıbrıs oluşturmak Anti-Emperyalist Birleşik Cephe'nin görevidir. Sadece bu örgüt bu görevi yerine getirebilir.

Kıbrıs için anti-emperyalist cephe hükümetinin oluşumu ile taçlanacak anti-emperyalist bir mücadeleyi hazırlamaktan başka ilerici bir yol yoktur.

Anti-emperyalist cephe hükümetinin programını aşağıda öneriyoruz:

1. İngiltere, Türkiye ve Yunanistan emperyalistlerinin (ve devreye girebilecek diğer emperyalist güçlerin) Kıbrıs üzerinde mevcut tüm hak ve iddialarının reddi. Kıbrıs'ın bağımsızlığı.

2. Kıbrıs üzerinde hak iddia eden emperyalist güçlerle işbirliği yapıp Kıbrıs'ın Rum ve Türk işçi ve halkına ihanet eden tüm büyük burjuvaların mallarının karşılıksız olarak devletleştirilmesi.

3. Kilise ve Vakıf dahil, büyük toprak sahiplerinin topraklarının ve bu topraklar üzerindeki ev vb. taşınmazların karşılıksız olarak devletleştirilmesi. Boşaltılacak olan İngiliz, Türk ve Yunan askeri üs alanlarının ve bunlar üzerindeki taşınmazların devletleştirilmesi. Tüm bu toprak ve taşınmazların zorunlu göçler ve katliamlar nedeniyle mülksüzleştirilmiş Kıbrıslı Rum ve Türk Kıbrıs halkının tüm kesimlerine ve topraksız köylülere ve evsiz işçi ve memurların kullanımına verilmesi.

4. Kıbrıs Türk milletinin milli eşitlik haklarının gerekirse Federal bir yapılanma ile garanti altına alınması. Kıbrıslı Rumlar ve Türkler arasında milli ve dini düşmanlığı körükleyen tüm örgüt ve faaliyetlerin yasaklanması.

5. Anti-emperyalist cephe hükümetini iktidara getiren ve bu iktidarı koruyan esas güç olarak işçi ve emekçi kesimlerin yaşam şartlarının iyileştirilmesi için gerekli tüm tedbirlerin alınması.

6. Kıbrıs işçi sınıfı saflarında milli-dini ayrılıklara dayalı örgütler kurulmasının, işçi sınıfının örgütlerinin milli-dini temellerde bölünmesinin yasaklanması.

7. Bu programın zaferi için çalışan tüm yabancı ve kaçak işçilerin zaferden sonra oluşturulacak yeni Kıbrıs'ta vatandaş olma hakkının verilmesi.

Annan Planı Dönemi

Son birkaç yıldır Kıbrıs basının gündemindeydi. Kıbrıslı Türklerinin Türkiye'nin baskı ve egemenliğine karşı artan kızgınlığı, kitle hareketini ve sendikalar ve sözde sol siyasi partilerin oluşturduğu geniş birliktelik olan Bu memleket Bizim Platformu'nu yarattı.

Bu örgütün çoğunluğu Kıbrıs'ta bir burjuva-emperyalist çözümün mümkün olacağına inanıyorlardı. Kıbrıs sorununun çözümünü 'BM gözetiminde federal AB üyesi bir Kıbrıs' stratejisinde gördüler ve bu stratejiyi takip ettiler.

Biz bu stratejiyi Kıbrıs sorununa burjuva-emperyalist çözüm önerilerinden biri olarak tanımlarız. Ve faaliyetlerini bu strateji temelinde yürüten partilere de burjuva-emperyalist kamptakiler diyoruz.

Bizim bu tanımlamamızdan dolayı bu stratejiyi savunan partiler bize çok kızarlar. Aralarından

emperyalist bir stratejidir.

Bu öneri sözde sol partiler için bir stratejik öneriyken, bizim için bu öneri taktiki bir araçtı. Bu dönemi biz, kitleleri Kıbrıs sorununda burjuva-emperyalist çözümün imkansızlığı hakkında eğitmede kullandık. Bu dönemi anti-emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti programının kitlelere propagandası için kullandık.

Başlangıçta, Annan planı olarak önerilen emperyalist barış

eski taktiğimizi koruduk. Bu bizim en büyük hatamızdı. Burjuva-emperyalistlerin kendi çözümlerini (yani çözümsüzlüklerini- güneyde 'hayır' kuzeyde de 'evet' diyerek) kitlelere zorla kabul ettirmelerine ve bu durumu kullanarak işçi kitleleri arasında milliyetçiliğin daha ileri taşınmasına müsaade ettik.

Bizim zayıflığımızın başka bir tanesi de bu dönemde değişik ittifak örgütlerde yer aldığımız için, işçi ve emekçileri bağımsız olarak örgütlemekte tereddüt ettik. Partimiz o zaman yeni kurulmuş - olmakla beraber hareketimiz yeni değildi.

Gelecek için dersler:

Yunanistan'dan, Türkiye'den ve Britanya'dan Kitle Desteği Mutlak Gerekliktir

Şu çok açıktır ki Kıbrıs'ta burjuva-emperyalist çözüm uzun bir zaman için görünürde imkansızdır. Ve çözüm sadece bizim stratejimizdir, bu strateji sadece milli düşmanlıkları yok edip, Kıbrıs'tan emperyalizmi kovmayacak aynı zamanda sosyalizm için de zemin hazırlayacaktır.

Bizim Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti stratejimiz Yunanistan, Türkiye ve Britanya işçi sınıfının kitle desteğine dayanmaktadır. Böyle bir kitle desteği olmadan Kıbrıs'ı emperyalist boyunduruktan kurtaramayacağımız ve burjuva barbarların adaya egemen olmaya devam edeceği berraktır.

Son birkaç senenin derslerinden bir tanesi de Türkiye, Yunanistan ve Britanya'daki sendikaları ve sol siyasi partileri Anti-emperyalist Birleşik Cephe Hükümetine desteğe doğru çekecek koordineli strateji ve taktiğimizin olmayışındır. Bunun yerine bu siyasi partilerin oportünist siyasetlerine şahit olduk.

Kıbrıs Sosyalist Partisi

27 Nisan 2006

bazıları bizim bu tanımımızı bizimle işbirliği yapmanın imkansızlığının ispatı olarak kullanırlar.

Bu stratejinin elle tutulur şekli Annan Planıdır.

Britanya üsleri korunuyor. Türkiye'nin, Yunanistan'ın askeri üsleri korunuyor. Türkiye'nin, Yunanistan'ın, Britanya'nın garantörlükleri korunuyor. Bu plan kimin planıdır? BM'nin! Britanya üslerinin 'AB alanı dışında' tutulmasını kim kabul etti? AB! Tüm bu parçaları ihtiva eden Annan Planı'nı kim çözüm olarak ilan ediyor? AB! AB'nin emperyalistler ve burjuvalar tarafından yönetilen devletler birliği olduğunu kavramak için kişinin yıldızbilimci olması mı gerekir?

Bu, Kıbrıs'ı dünya emperyalist sisteminin tutarlı bir parçası olarak tutarak Kıbrıs sorununu çözmeyi öneren bir stratejidir. Burjuva-

anlaşmasına kuzeyin sağ kanat partileri karşıydı. Biz her türlü emperyalist plana karşı tarafsız olmakla beraber burjuva barışının gerçekleşmesi için mücadele ettik, ki bu sağ kanadın etkisini zayıflatacaktı. Bununla beraber zaman sürecinde bu sol partilerin bizim desteğimize ihtiyaçları olmadığı ortaya çıktı. Onlar BM'de ve Türkiye'de kendilerine yeni müttefikler bulmuşlardı.

Burjuva sol partiler burjuva-emperyalist dünyada her çeşit ittifaklar oluştururken biz Türkiye, Yunanistan ve Britanya proleter ve emekçi kitleleriyle sadece Kıbrıs'ta değil Türkiye, Yunanistan ve Britanya'da da kitlelerin bilincini yükseltmek için gerekli ittifakları örgütlemekte ve oluşturmakta başarılı olmadık.

Referandum yaklaştığında AKEL ve Kıbrıs Rum burjuvalarının Annan planına karşı çıkışları gayet açıktı. Taktiğimizi değiştireceğimize

Grup Yorum Kıbrıs'ta

12 Mayıs Cuma günü gerçekleşecek Grup Yorum konseri vesilesiyle 10 Mayıs Çarşamba akşamı KTÖS'te saat 19:00'da Grup Yorum'un da katıldığı bir basın toplantısı/söyleşi yapıldı.

KSG olarak bizlerde bu etkinliği son anda duyduk ve katıldık.

Toplantı söyleşi şeklinde geçti.

Basından da bir kamera oradaydı.

Söyleşide dikkat çeken noktalar şunlardı:

Grup Yorum elemanları 93'te buraya konser için geldiklerini, fakat konserin engellendiğini ve sınır dışı edildiklerini anlattılar.

Sonrasında Kıbrıs'ta konser için herhangi bir başvuru olmadığını, bu yüzden de gelmediklerini belirttiler.

11 Mayıs Perşembe günü, DAÜ Mavi Salon'da geniş bir söyleşi yapacaklarını söylediler.

Söyleşide, soru-cevap şeklinde sohbetler oldu.

Kıbrıs sorunuyla ilgili bir soruya özetle şöyle cevap verdiler: "Kıbrıs'ta iki halk vardır, ada bölünmüştür. Yavru vatan deniyor buraya. Üvey evlat muamelesi görüyor Kuzey Kıbrıs, birleşik Kıbrıs'ın kazanmasını isteriz. Rumlar'ın ve Türkiyeliler'in Kıbrıs'ta

kardeşçe yaşamalarını istiyoruz, bağımsız birleşik Kıbrıs savunuyoruz. Bunun için birlikte mücadele edilmelidir. Bu mücadele Kıbrıs'ın kendi damarlarından beslenmelidir. AB'ye umut bağlanmamalı. AB çözüm getiremez, vs..."

Sonrasında sorulan bir soruyla Grup Yorum tarihini kısaca özetlediler: '85'te kurulduklarını, 21 senede 19 albüm çıkardıklarını, bunların ikisinin toplatıldığını, sürekli konser yasaklarıyla, gözaltılarla, tutuklamalarla uğraştıklarını, grubun bir çizgisinin olduğunu, dünya görüşünün olduğunu, buna göre müzik yaptıklarını, önlere ezilen halkları ve direnenleri koyduklarını, umut pompaladıklarını, örgütlenmek gerektiğini, kurtuluşun yolunu anlattıklarını, müziği bunlarla yaptıklarını, köklerinin Anadolu topraklarında olduğunu, fakat dünyadaki bütün müzik aletlerinin ve tarzlarının harmonisini kullandıklarını, içeriğin ve biçimin hep devrimci kıldığını, müzikle ilgili biçimde dogmalık olmadığını, baskı-gözaltı vs'lerle 50-60 elemanın değiştiğini, şimdi 10 kişi olduklarını fakat Kıbrıs'a 7 kişi geldiklerini, grup üyelerinden

birisinin yurt dışında, birisinin rahatsız, diğerinin de F tipinde olduğunu, haklı olduklarını vs. söylediler.

Ayrıca Grup Yorum'un sadece bir müzik grubu olmadığını, tüm dünyadaki devrimci, ilerici, demokrat hareketin ortasında olduğunu da söylediler. Bunu Irak, Filistin meseleleriyle örneklediler. Irak'a adam gönderdiklerini de belirttiler bu vesileyle...

KSG olarak biz de konuşmalarında Grup Yorum'un sadece bir müzik grubu olmadığını söylediklerini, ilerici-devrimci-demokrat hareketin ortasında fiilen olduklarını söylediklerini, bunu Irak ve Filistin işgallerine karşı tavırlarında gösterdiklerini, fakat Kıbrıs'ta ilerici, devrimci, demokrat, sosyalist hareketin içinde de fiilen olup olmayacaklarını, olacaklarsa hangi ölçüde ve nasıl olacağını, onlara göre böylesi birşeyin olmasının gerekli olup olmadığını merak ettiğimizi belirttik.

Sorumuza cevaben dışarıdan müdahale olmaması gerektiğini, Kıbrıs içinden bu sorunun çözülmesi gerektiğini, fakat hareket yükseldiği oranda destek vermek zorunda kalacaklarını söylediler.

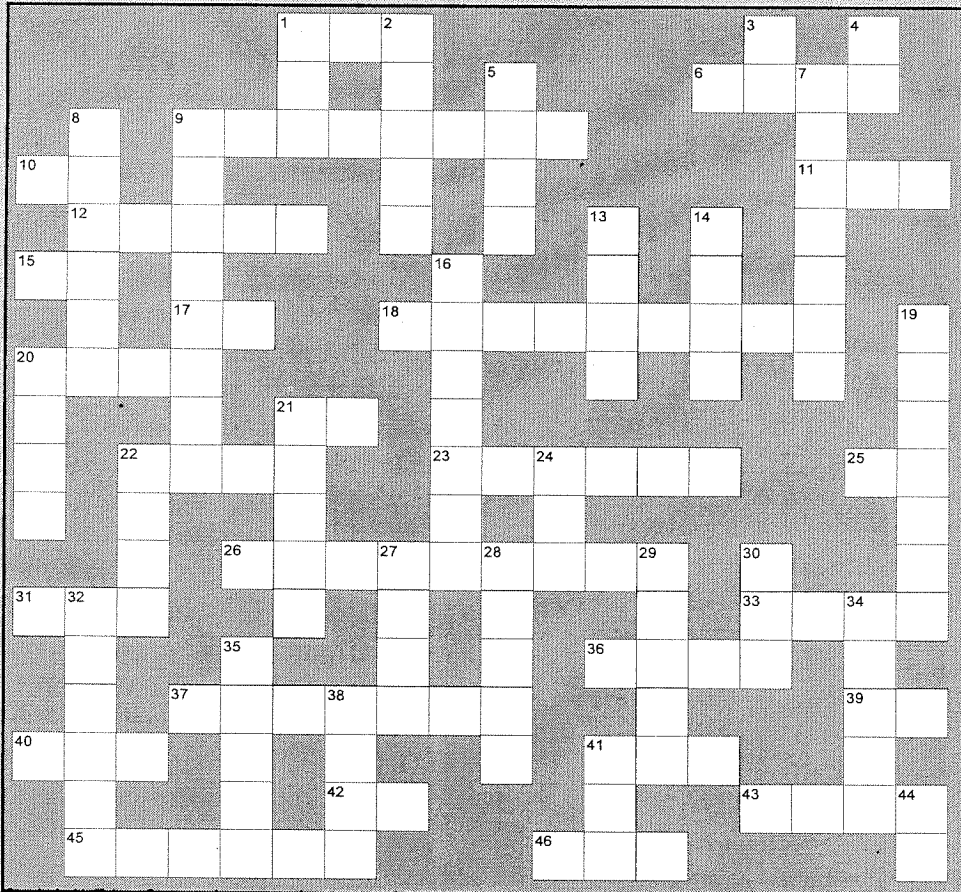
Bunun ardından da;

marşlarından, türkülerinden bahsederlerken aklımıza Enternasyonal'in geldiğini, bunun fiiliyata dönüşmesinin nasıl olabileceğini merak ettiğimizi, Kıbrıs'ın bölünmüş ve sorunlu olmasının bir sebebinin de onların memleketlerinin ta kendisi olduğunu, buna göre yararlı ve bu ülke için birşey yapılmasının gerekli olup olmadığını merak ettiğimizi, ve mesela zamanında Almanya Sovyetler'e girdiğinde Alman işçi sınıfının kendi devletine "Sovyetler'den elini çek!" diye haykırdığını, kendilerinin memleketlerinde bunu Kıbrıs için deme niyetlerinin, bunun çalışmasına desteklerinin olup olmadığını merak ettiğimizi söyledik.

Fakat Grup Yorum elemanlarından bu sorumuza net bir yanıt alamadık.

Söyleşi sonunda Grup Yorum kendi eserlerinden bir şarkı söyledi, ardından bir dans ekibinin gösterisi ile etkinlik sona erdi.

KSG Bulmaca

SOLDAN SAĞA

1. İnce kenar pervazı.
6. Hastalık, Dert anlamında eski bir sözcük, Çor, Da. / Sabah yemeği.
9. Şitap.
10. Eski Filistin'de bir kent
11. Birinin ölümünü haber veren.
12. Raptiye.
15. Adın durum eklerinden biri.
17. Valide, Ana, Anne, Ümm
18. Kelal.
20. Yeni, Kullanılmamış.
21. Cüzi-Mahdut-

Nebze-Zerre.

22. Mercimek.
23. Yaradılış özelliği, Natura, Cibilliyet, Mizaç.
25. Çok eski bir tarihi anlatırken kullanılan sözcük
26. Cilasun, İşgüzar, Uz, Gonduana, Ehil, Vakıf.
31. Batıda bir soyluluk unvanı.
33. Zayıf, Gevşek.
36. Sert, Kulb, Pek, Bek, Rijit, Bulbe./ Kesin, Mutlak, Salt.

37. Sepet örmede kullanılan bir çeşit ince saz.
39. Eski Japon hacim ölçüsü.
40. Kalça kemiği. ORE
41. Ziyafet, Şölen.
42. Aydınlık, Işık, Ziya
43. Zühr.
45. Yatsız okul ya da öğrenci.
46. Yapma, etme, yerine getirme.

YUKARIDAN AŞAĞIYA

1. Kesici aletlerin bilencesiyle oluşan madeni talaş, Kılağı.
2. Gasp, Peç, Selp, Baç.
3. İslâm ülkelerinde

- kullanılan tahıl ölçüsü./ Nazi hücum kıtası
4. Ayak.
5. Hayâl, İmaj.
7. En iyi.
8. Konaklama yeri.
9. İtfa.
13. Dikme.

14. Eskimiş, Köhne.
16. Her tür çalışmada yetiştirici.
19. Donanım, Döşem.
20. Yüksek tonlu ses.
21. Çeri, Sü,

- Leşker, Azap, Levent.
22. Lanetlenmiş.
24. Hamule.
27. Bir gün ya da olayın ardından gelen.
28. Abuhava.
29. Amazon'un sık ormanları.

30. Hararet.
32. Bir kanepenin türü.
34. Büyük bakraç.
35. Kethüda.
38. Saf, Sıra.
41. Bayramda caddelere kurulan süslü kemer.
44. Ata, Baba, Cet

Geçen Haftanın Çözümü

Görüş

Ali Zalcınay

Nasıl Bir Yöntem?..

Merhaba mücadele arkadaşlarım ve yoldaşlarım...

Şanlı 1 Mayıs bayramımızı atlattık ve ülkemiz siyaseti su gibi akıp ilerlemeye devam ediyor..

Gün geçtikçe çalışmalarımız o günün koşullarına göre bazen daha ileriye, bazen duraksamalara bazen de geriye doğru bir şekil alıyor...

Ben bu yazımı örgütlenme konusundaki bazı görüşlerime ayırmak istedim...

Tabii doğruluğu yanlışlığı her zamanki gibi yoruma ve tartışmaya açıktır bu görüşlerimin...

Öncelikle en baştaki görevimiz nedir? Bulduğumuz alanlardaki yani görev bölgemiz üzerindeki alanlarda girebildiğimiz yerlerde çalışma ve faaliyet göstermek ve doğru adımlarla ilerleyebilmek, oradaki yönetimi ele geçirmek ve öncü müfreze çizgisine getirmek ve öncü müfrezeyle bağlamak. En başta yapmamız gereken budur...

Peki bu anlamda şuan sendikalarda veya sivil toplum örgütlerinde ne kadar aktifiz ne kadar aktif değiliz veya ne derece doğru bir şekilde çalışma yürütüyor ne derece başarılı oluyoruz?..

Cevabı gene elbette ki basittir. Elimizden geldiği kadarıyla bunu yapmalıyız....

Hep düşündüğümüz bir örnek vardır, mesela Sverdlov örneği...

Sverdlov yoldaş o dönemde koskoca bir eyaleti tek başına örgütledi. Tam bir örgütçü militan gibi çalışıp görevini başarı ile tamamladı. Bu müthiş bir başarıydı. Sverdlov görevini başarı ile tamamlamıştı...

Peki biz ne yapmalıyız? İstedığımız Kıbrıs'ta komünizm mi yoksa göstermelik komünist bir birey olarak kalmak mı?

Sorun nerede? Çözüm nerede? Çözüm bizde ise neden çözemiyoruz veya neden çözümüyoruz?

Çözümü arayıp bulmak bizim işimiz. Hem örgütsel anlamda hem bireysel anlamda...

Hadi biraz kafa yoralım...

Örneğin sıradan mazbut örgütün içerisine girdiniz. Apolitik bir örgüt örneğin işte atıyorum "dikiş nakış bilenler derneği". Şimdi bu gibi bir

örgütte faaliyet göstermek bana göre küçümsenecek bir şey değildir. Yani Eğer ki amaç girebildiğimiz her yere girip oranın yönetimini almaksa bu da bir dernektir ve yönetiminin alınıp öncü müfrezeyle bağlamak olduğunu bilmemiz lazım...

Peki ya öncü müfrezeyle ve aynı zamanda örgütlü müfrezeyle oluşturan diğer ayaklar nelerdir?

Mesela sendikalar, fabrikalar (ülkemizde sayısı az dahi olsa örgütlenebildiğimiz bütün fabrikalar), işçi kooperatifleri, köylü dernekleri, memur-çalışan sendikaları v.s. . Öncü liderlikleri örgüte kazandırılmalıdır. Tabi bunlar bir günde olabilecek birşey de değil. Birçok etkin faktör vardır...

Mevcut koşullar, örgütçü militanın kendi ideolojik-siyasi donanımı, inancı, ve daha birçok etkileyici faktör vardır. Mesela adam vardır siyasi-ideolojik anlamda belki iyi bir Marksist'tir ama örgütçü bir birey değildir. Ama iyi bir eğitmendir veya sağlıklı teori üretebilendir. Bu adamları bu dallarda verimli bir şekilde kullanmamız gerekir...

Ha kullanamıyorsak, bunun da sebeplerini çözmek zorundayız...

Hata nerde? Bireyden istediğimiz nedir? Bir anda tam koordineli bir örgütlülük sağlaması mı yoksa daha sağlam bir ideolojik-siyasi tecrübe kazanımından sonra o adamı kullanmak mı?

Siyasi-ideolojik geçmişine göre mi, yoksa o adamın yeteneğine göre mi yetkilendirme yapılmalıdır? Ölçü nedir? Neye göre belirlenir...

Bunlar kafamda, örgütlenme konusunda birçok kez cevabını bazen arayıp da bulamadığım sorulardır.

Bireysel örgütlenme konularına da değinmemiz gerektiği görüşündeyim...

Eğer ki günümüz koşullarında örgütlerde fazlaca aktivite gösterecek sayıda militana sahip değilsek ve genelde bireyler üzerine örgütlenmeler yapmıyorsak nelere dikkat etmeliyiz sizce?

Bakın...

Diğelim ki öncü müfrezeyle bağlı ülkemiz siyasi gelişmelerine bağlı faaliyet gösteren bir gençlik örgütünün içinde aktifsiniz veya yönetimindesiniz...

Ve gene atıyorum. Annan planı veya ülkemiz siyasetini etkileyecek bir süreç sonrası belki barış istemi, belki devrimciliğe bir özent, belki bir başka sayısız birçok sebepten dolayı sizle temasa geçmek isteyen bir Marksist adayı hatta aday adayı bir insan kapınızı çaldı ve içeriye girdi diyelim...

Ne yapmamız lazım?

"Silahlardan hoşlanırsınız mı?" diye bir soru sormak veya "Che, Nazım veya işte atıyorum dünyanın bilmem hangi örgütü hakkında ne düşünüyorsunuz?" gibi sorular mı sormak lazım?

Yoksa? O adamla dost olmak için onunla yakınlaşmak, belki emperyalizm üzerine faşizm üzerine, ülkemizde yaşanan işgal, talan üzerine konuşmak mı daha doğrudur?

Bence seçenek birinci seçenek ASLA OLMAMALIDIR...

Bu seçenekle adamı kazanma şansımızı bile kaybederiz. Yani o adamla o ilk gün yapılması gereken sohbet elbette ki BM'nin AB'nin, Türkiye, Yunanistan, İngiltere'nin ülkemizin anasını nasıl ağlattığı ve nasıl kemirdiği olmalıdır...

Çıkıp da o adama "silahlar hakkında ne düşünüyorsunuz?" diye soru sormak sadece ve sadece kibarca anti-Marksizm'e yani bazen söylemeyip de çekindiğimiz "Troçkizm" açık bir hizmet olacaktır...

Çünkü o adamı o soru ile bir dakka kaybederiz...

Bir başka yöntem...

Kendimizi bir sorgulayalım...

Amaç nedir? Amaç bir işçiyi görür görmez "büyük bir devrimci!!" edası ile "diyalektik'den proletarya diktatörlüğünden, sınıfsız toplum" dan bahsetmek mi? Veya o adamın günlük yaşantısı içerisinde yaşadığı sıkıntılardan yola çıkarak o adamı kazanma yoluna gitmek mi?

Dinine bağlı pastahanede çalışan bir işçi arkadaşım var...

Adam Cuma namazlarını hiç kaçırmaz, uyduğu zaman da gitmeye çalışır...

Örneğin benim bu adama uyguladığım yöntem şudur:

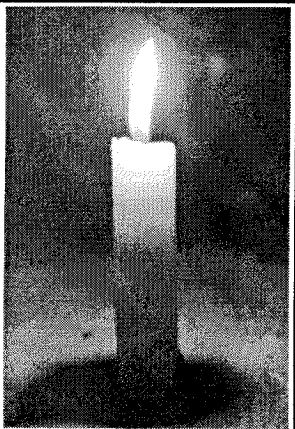
İşçi bir yoldaşımı alırım. O adamla oturur sohbet etmeye çalışırım. İlk adımı işçi yoldaşımın girişi ile yaptırım. Arkasından da ben tamamlamaya çalışırım...

Bu yöntemin başarılı olup olmayacağını bilmiyorum. Ama sadece deniyorum...

Amaç o adamı onun alanındaki en uygun sendikaya bağlamak ve o sendikada veya işçi örgütünde faaliyet göstermesini sağlamaktır...

Çünkü o adam muhtemelen örgütsüz bir bireydir. Ve kendi işçi örgütünde, öncü müfrezinin çizgisinde bir siyaset uygulaması gerektiğini ona kavratmak durumdayız...

Devam edecek...

Vergisini Ödeyen Vatandaşın Maliye Bakanlığına Cevabı:

**Vergimizi
Ödüyoruz, Ama
Yine de Elektriksiz
Kalmaya Devam
Ediyoruz!**

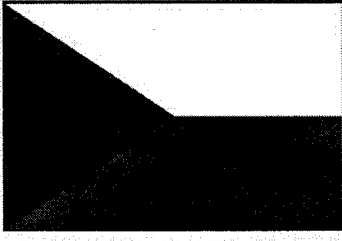
Vergisini Ödeyen Vatandaşın Maliye Bakanlığına Cevabı:

**Vergimizi
Ödüyoruz, Ama
Paralı Eğitim Daha
da Yaygınlaşıyor!**

Çek Cumhuriyeti'nde Komünist Avı

Doğu Avrupa'da liberal kapitalist ekonomilere karşı ve sosyalizme yönelmeye başlayan kitle hareketi karşısında korkuya kapılan Çek rejimi anti-komünist saldırılarını artırdı.

Çek parlamentosu ilk adım olarak anti-komünist yasa geçirmeye kalkıştı. Bunu başaramayınca da komünist örgütleri kapatmaya kalkıştı. Çek İçişleri bakanlığı Çek cumhuriyeti'nde faaliyet gösteren

Komünist Gençlik Birliği'ni kapatmaya girişti. O kadar ki Çek Dışişleri Bakanlığı anti-komünist propaganda amacıyla "Komünist Öldür Barışı Güçlendirir"

sloganları yazılı T-şörtleri bedava dağıtmaya girişecek kadar alçaldı.

Komünizm propagandası yapanların üzerine neo-Naziler gönderilerek komünizme olan inancın yayılması engellenmek isteniyor. Çek rejiminin gerek doğrudan gerekse de dolaylı saldırıları meyvalarını vermeye

başladı. Geçtiğimiz haftalarda Bohemya ve Morovya Komünist Parti Başkan Yardımcısı sokak ortasında faşistlerin saldırısına uğradı.

Hastanede tedavi altına alınan KP Başkan Yardımcısına karşı hükümet saldırılarının faillerinin meçhul olduğunu açıklayarak saldırganları yakalamada fazla gayret sarf etmeyeceklerini açıkça göstermiş oldu.

Faili meçhul saldırıların sadece Çek cumhuriyeti'nde olmadığı bu faili meçhulların kuzey Kıbrıs'ta da devam ettiğini kim bilmez ki...

Medya'ya Dünya Çapında Kısıtlama

Medyanın tüm dünyada kullanılması ile ilgili yeni öneriler BM Entelektüel Mülkiyet Örgütü'ne sunuldu. Yapılan öneriler dünya medya tekellerine bir dizi haklar verirken medyada çıkan haberlerin değişik kurum ve kuruluşlar tarafından kullanılmasına kısıtlamalar getiriyor.

BM'ye getirilen öneriler arasında internet aracılığı ile ses ve video yayınlarına da kısıtlamalar getiriliyor. Medya tekelleri haricince yayınlar copyright çerçevesinde yasaklanacak. Örneğin, bir medya tekelinin yayınladığı

haberinin bir kısmını yayınlayabilmek için medya tekeline izin gerektirecek. Oysa bu güne kadar bu gibi haberlerin yayınlanması böyle bir ön izini gerektirmiyordu.

Öte yandan web sitelerinde mevcut bilgilerin ve yayınların herkese ulaşmasını engelleme sorumluluğu internet sağlayıcılarının kontrolüne veriliyor. İnternet sağlayıcıları web sitelerinde olan bilgileri sansürden geçirme hakkı ile

rejimleri tehdit eden bilgilerin çıkarılması hakkını elde ediyor.

İnternetin özgür bir ortam olduğunu lanse eden metropol ülkeler kendi medya tekellerinin azami karlarını artırma yanında bu yeni yasa ile dünyayı

kıskacılarında tutmaya devam etmek istediklerini gösteriyor. Rejim aleyhtarı her bilgi kaynaktan izin almaya zorlanarak bilgi akışının yolları kapatılacak.

İngiltere'de Grev

Tony Blair'ın İngiliz Emek Partisi kamu çalışanlarının sayısını azaltmak için harekete geçti. Çalışma ve Emeklilik (işbulma) merkezlerinde çalışan 90 bin kişide 30 bin kişiyi işten durduracağını açıklayan İngiliz hükümeti işçilerin grev dalgası ile karşılaştı.

Binden fazla işbulma merkezlerinde çalışan kamu çalışanları 2-3 Mayıs günleri greve giderek hükümetin bu uygulamalarına boyun eğmeyeceklerini açıkladılar. Geçtiğimiz Ocak ayında da greve gide çalışanlar yine aynı kararlılıkla grev yaptılar.

Kamu Sektörü Sendikası (PCS) genel sekreteri "üyelerimiz özenle çalıştıkları bu kamu hizmetini greve giderek korumak zorunda bırakıldılar" sözleri ile hükümetin işbulma dairelerinde çalışanların azaltılması ile sağlanacak hizmetin sektöre uğrayacağını dikkati çekti.

İşbulma merkezlerindeki kısıtlamaları işsizlere vurulan tokat olarak niteleyen çalışanlar İngiliz parlamentosunun dahi bu kesintileri "katastrofik hata" olarak değerlendirildiğini söylediler. Özellikle de bilgisayar ortamında işlerin yapıldığını açıklayan çalışanlar, bu kesintiler ile işbulma merkezlerinde bilgisayar-enformatik sistemlerinin bakımlarının kısıtlanacağını ve bunun da sağlanan hizmete aksayacağını altını çizdiler.

Hükümetin yeni planına göre işbulma merkezlerine gidecek vatandaşlar önce telefonla bilgilerini ulaştıracaklar. Daha sonra işbulma merkezi için randevu telefonla başvuru yapılanlara bildirilecek. Konu ile ilgili araştırma yapan analistler bu yeni sistem ile işbulma randevularının altı hafta gecikmeli yapılmak zorunda olacağına dikkati çektiler.

Kamu çalışanları sendikası işçilerin işten zorunlu olarak durdurulması yerine gönüllülük ilkesi ile yapılmasını arzu ettiklerini ancak hükümetin buna yanaşmadığını vurguladılar.

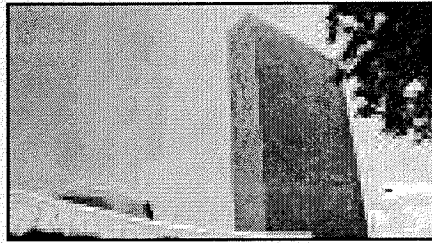
BM'den ABD İşkencelerine Soruşturma

BM'nin işkenceye karşı aldığı kararlara uymayan ABD emperyalizmine soruşturma başlatıldı.

22 yıl önce oluşturulan İşkenceye Karşı BM Komitesi ABD makamlarından gerek Afganistan, gerek Irak, gerek Guantamano gerekse de dünyanın birçok yerindeki tutuklulara karşı muamele konusunda yasaları nasıl ele aldıkları hakkında açıklamalar talep etti.

ABD hükümeti BM'ye verdikleri bilgilerde kendi makamları tarafından tutuklu bulunanlardan 29'unun tutukluluk sırasında öldüklerini kabul ederken tutuklulara nasıl muamele edildiği hakkında bilgileri "güvenlik gerekçesi" ile vermeyi reddetti.

Konu ile ilgili açıklama yapan BM Komitesi başkanı Andreas Mavrommatis güvenlik gerekçelerini anlayışla karşıladıklarını ancak "soruşturma sırasında uluslararası yasaların çiğnenip çiğnenmediğini

araştırmak gerektiği"ni vurguladı ve ABD yetkililerinin bu konuda şeffaf davranmasını talep etti.

Öte yandan BM'ye bilgi vermek istemeyen ABD yetkilileri ise "işittiğiniz birçok iddialar doğru değildir" diyerek konuyu geçiştirmeye giriştiler. Buna rağmen Afganistan ve Irak'ta 120 tutuklunun öldüğünü açıklayan ABD Savunma bakanı yardımcısı Charles Stimson ölenlerden 29'unun işkencede öldüğünü kabul etmek zorunda kaldı.

10 kişilik uzmanlardan oluşan BM komitesi ABD'nin mevcut yasaları yorumlamalarında dünya standartları ile farklılıklar olduğuna dikkati çekti. İşkenceye Karşı BM Komitesi ayrıca ABD'nin dünyanın farklı yerlerinde neden

hapishaneler oluşturdukları da bilmek istediklerini ve bunun ABD toprakları haricinde işkence yapılıp yapılmadığını ortaya çıkarmak istediklerini açıkladı.

ABD emperyalizmi gerek dünya kamuoyu gerekse de uluslararası kurumlardan gelen baskılar karşısında soruşturma yaparak 250 kişi hakkında yasal işlem yaptıklarını açıklayarak sorumluluğu ABD rejimine değil de işkencecilere attı.

Öte yandan ABD emperyalizmi dünyanın birçok yerindeki gizli hapishaneler konusunda hiçbir bilgi vermezken bu gibi hapishanelerin olmadığına dair açıklamalar yapmaktan uzak durdu.

Kıbrıs'ta barışçı olduğunu satmaya çalışan ABD emperyalizminin kendi çıkarları uğruna işkence dahil her türlü yola baş vurmaktan geri kalmadığı işkenceye Karşı BM Komitesine verdiği bilgilerden açıkça görülüyor.

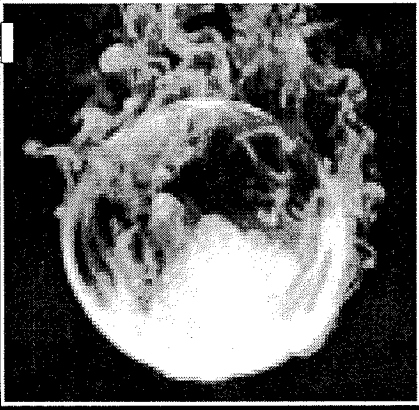
Havanın Kirletilmesinden Tekeller Karlı

Gerek AB gerekse de Kyoto çevre anlaşmaları yeni bir sektörden kar elde edilmesinin yollarını açtı.

Çevre kirliliğini azaltma amacıyla karbondioksit artıklarında getirilen kısıtlamalar bazı firmaların kendilerine ayrılan kotaları satmalarına ve bundan da karlar elde etmelerini sağlıyor. Özellikle de enerji tekellerinin yeni teknolojik uygulamalarla karbondioksit kirliliğini azaltmaya gitmeleri ellerinde fazla olan kotaları satması bu tekellerin azami karlarına karlar katıyor.

AB hükümetleri çevreyi korumak amacıyla karbondioksit atıklarının azaltılmasına gidilmesi yerine mevcut kotaları koruyarak tekellerin kasalarını paralarla doldurmaya gitti. Bu da çevre kirliliğini azaltma sorumluluğu yerine mevcut kirliliği sadece anlaşmalar çerçevesinde tutmasının ne kadar iki yüzlü bir yaklaşım olduğunu sergiliyor.

AB hükümetlerinin kota sınırlarını aşan tekellere ceza

vermek yerine bu tekellerin kotalarını aşmayan şirketlerden kota satın alması ile azami karlar elde etmelerine izin verdikleri burjuva araştırmacılar tarafından doğrulandı. Burjuva araştırmacılara göre bu durum tüm Avrupa'da milyarlarca Euro'luk kota ticareti yaratarak çevre kirliliğini azaltmaya yönelik girişimleri de frenledi.

AB hükümetlerinin çevreyi korumaya yönelik kotaları gerekli kısıtlamalar yapmak, belirlemek yerine tekellerin tahminlerini dikkate alarak kotalarını belirledikleri ortaya çıktı. Bu durum çevre kirliliğinin daha hızlı azaltılmasına engel teşkil ediyor.

Vergisini Ödeyen Vatandaşın Maliye Bakanlığına Cevabı:

Vergimizi Ödüyoruz, İşçi Sınıfının Verdiği Vergilerden Elde Edilen Kaynaklarla Sermaye Sınıfı Daha da Güçlendiriliyor!

Vergisini Ödeyen Vatandaşın Maliye Bakanlığına Cevabı:

Vergimizi Ödüyoruz, Yine de Bozuk Yollarda Gitmeye Devam Ediyoruz!

Kavgamız

Yusuf Alkım

E-mail: ykavgamiz@yahoo.com

Atina İzlenimleri

Kıbrıs Sosyalist Partisi 2002 yılının Kasım ayında kurulan, Marksist-Leninist çizgide siyaset yapan ve buna uygun olarak başta Kıbrıs işçi sınıfı olmak üzere ülke halkının emperyalist barbarlık düzeninden kurtuluşu için mücadele eden bir partidir.

Partimiz, Kıbrıs sorununa bakış açısı Marksist-Leninist çizgiye bağlı olarak, tüm millî sorunlarda olduğu gibi Kıbrıs sorununda da emperyalizmin sorunları çözme konusunda iflas ettiğini ve bu sorunların ancak işçi sınıfı

önderliğinde verilecek bir mücadele ile çözülebileceğini savunmaktadır. Kıbrıs adasının bugünkü özel koşullarından dolayı Partimiz asgari program olarak Kıbrıs'ta emperyalizm

tarafından ezilen tüm sınıfların bir araya gelerek oluşturacağı Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti programını hedef almaktadır. Bu mücadelenin zaferi sonrasında ise koşulların hazırlanması ve sosyalist devrimin gerçekleştirilmesi, komünizme geçilmesi azami programımızdır.

Partimiz yukarıda da belirttiğim gibi emperyalizm aşamasına gelen kapitalist sistemin çoktan gericileştiğini, özellikle bölgemizde yaygın olarak yaşanan millî sorunların burjuvazi tarafından çözülmesinin mümkün olmadığını savunmakta ve bu sorunları ortadan kaldırmanın tek yolunun işçi sınıfı önderliğinde Marksist-Leninist temelde yürütülecek mücadeleler olduğunu ortaya koymaktadır.

Bu tespitlerden hareketle Partimiz gerek Ortadoğu'da, gerek dünyanın dört bir yanında, gerekse de bizzat ülkemiz Kıbrıs'ta emperyalist planların işe yaramazlığını halkımıza anlatmaya çalışmakta, kadrolaşmasını tamamlayıp, işçi sınıfı içerisinde örgütlenmeyi ve günün sonunda burjuvaziyi iktidardan alaşağı edip ilk önce anti-emperyalist ve devamında sosyalist bir ülke yaratmayı hedeflemektedir.

Ülkemizde özellikle kuzey yarısında son dönemde ortaya çıkan çözüm yanlısı hareketlenme sonucunda emperyalizm tarafından ortaya "Annan Planı" denilen bir çözümsüzlük planı konulmuş ve özellikle kuzey coğrafyasındaki halkımızın bu plan

peşinde sahte umutlara ve günün sonunda umutsuzluklara kapılmasına neden olunmuştur. Hareketimiz, yıllardır sürdürdüğü emperyalizmi deşifre etme ve Kıbrıs sorununu çözemeyeceklerini halkımıza kavratma çalışmalarını Annan Planı döneminde de sürdürmüş, plan ortaya çıktığı günden itibaren bunun çözümsüzlük planı olduğunu propaganda etmiş, kitlelerin emperyalizm tarafından bu planla uyutulduğu dönemlerde bir kenarda durup yaşananları izlemek yerine, bizzat kitleler içerisinde yer alarak, yeri geldiğinde plana evet deyip, çözümsüzlüğün sorumlusunun Kıbrıs halkı değil, emperyalistler olduğunu kitlelere göstermek için mücadelesini sürdürmüştür. Bugün ise partimiz Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti siyasetini çok daha güçlü bir şekilde savunma ve bu

mücadeleyi yükseltme imkanına sahiptir. Bu mücadeleyi yükseltmenin bir diğer koşulu ise başta bölge ülkeleri olmak üzere dünyadaki anti-emperyalist güçlerin ülkemizdeki mücadeleye

verecekleri aktif destektir.

Partimiz geçtiğimiz hafta Atina'da Avrupa Sosyal Formu'na alternatif olarak gerçekleştirilen Anti-Kapitalist, Anti-Emperyalist Toplantı'ya katıldı. Bu toplantı bizler açısından çok önemlidir. Bu toplantıda Partimiz ilk kez bu kadar geniş bir şekilde bölgedeki anti-emperyalist unsurlarla temas kurdu. Ve bu toplantı, bizim açımızdan elzem olan bölgesel bir anti-emperyalist cephenin oluşturulabilmesi için umut verici olmuştur. Organizasyonda yaşanan bir takım sorunlar olmasına rağmen, toplantı sonrasında elde ettiğimiz olumlu ilişkiler ve mücadele perspektifleri bizim için çok değerlidir.

Bizim beklentimiz bu toplantıda konuşulan konuların burada kalmaması, geliştirilerek her bir ülkedeki anti-emperyalist mücadeleye en geniş katkıyı koymasındır. Ülkemiz enternasyonalist dayanışmaya ve katkıya belki de en fazla ihtiyaç duyan ülkelerden birisidir. Bu ve bunun gibi toplantılar buna katkı koyan ve bizlerin daha güçlü bir şekilde mücadele vermesini sağlayan etkinliklerdir.

En yakın gelecekte yeniden ve daha geniş, daha güçlü bir şekilde bir araya gelmek ve her bir ülkedeki mücadeleyi daha da yükseltmek, enternasyonalist dayanışmayı yılda birkaç kez toplantı yaparak değil de, yılın her bir gününe yayacak -pratikte adımlar atarak- şekle büründürmek umuduydu.

Öğretmenler Dövülüyor

'Böl yönet politikası' dendi mi Kıbrıslıların aklına ilk etapta İngiliz gelir.

Ancak gelişen kapitalizm şartlarında İngiliz'i aratmayacak şekilde tüm burjuva-empyalist sistem uygulayıcıları bu işi başarmakta ustalaşmışlardır.

KTOEÖS'ün hükümete karşı belli bir süreden beri gerek grev gerekse de diğer şekillerde protesto eylemleri yürüttüğü bilinmektedir. Hükümet sorunu çözme yerine bazı sendikaları yanına çekerek Orta Eğitim'deki öğretmenleri çeşitli suçlarla suçladı; açgözlü, paraya doymaz vb... Daha da ileri giderek 'eğitim hakkı'nı ortaya attı; eğitim hakkını öğretmenlerin engellediğini iddia ederek. Böylece sadece sendikaları bölmekle kalmadı bu iş sahasında yani eğitimde veren ve alan taraf olarak öğretmenlerle öğrencileri ve dolayısıyla velileri karşı

karşıya getirme yoluna gitti. Bazı velileri tarafına alınca da grev yasağını devreye koyarak çalışanın 'en doğal hakkı olan grevi' engelledi. Evet eğitim hakkı diye bir hak vardır. Ancak bu hak veren ve alan taraflar memnun edildiği sürece gerçekten yerine getirilmiş olabilir. Öğretmenlerin taleplerinin karşısına dikilerek, çalışma koşullarını iyileştirmeden öğretmenin en randımanlı bir şekilde eğitim verebileceği nasıl düşünülebilir? Ders yapılabilir mi ancak eğitim tamamen hem öğretmen hem de öğrenci için belli bir rahatlık seviyesini gerektirmektedir. Bilhassa da öğretmenin huzursuz olduğu bir sosyal ortamda verebileceğinin sınırlı olması kaçınılmazdır. Hal böyle iken hükümet bunları

hesaba katmadan öğretmenin sınıfa girmesinin her şeyi çözebileceğini varsayarak hareket etmiş velileri kısırtarak grevi yasaklamasına zemin

hazırlamıştır. Aslında yaptığı, öğretmen grevinde taraf olanları bölmektir ve öğretmene olan saygınlığı yıpratarak emekçilerin haklarını çiğnemektir.

Geçtiğimiz günlerde Lefke Gazi Lisesi'nde yaşananlar - ve ardından diğer bazı yerlerde de-, öğretmene karşı öğrencinin takındığı tavır haliyle yöneticilerin bu bozuk tavırlarının açık bir ürünüdür. Öğretmeni aşağılayarak, karşısına öğrencileri ve velileri dikerek yönetmeye çalışanlar bir düzende "öğretmene karşı ne yapılırsa mübahtır" fikrinin gençliğe aşılmasını da beraberinde getirecektir.

Değerlerinin olmadığı veya hükümetin biçtiği kadar bir değere sahip oldukları ifadesiyle hareket edildiğinde gençliğin de 'değersizlere' karşı tavrının başka türlü olması da beklenemez tabii.

CTP-DP hükümeti yarattığı bölücü ortamın neticelerinden kurtulmayı gene öğretmenin sırtına yüklediğinin farkında mı acaba? Gençliğe eğitimin ve bu eğitimleri için uğraşan öğretmenlerine tekrardan sahip çıkılmasının önemini anlatacak, aşılayacak aileleri ve onların yanındaki öğretmenlerden başkası olamaz. Hükümetlerin icraatlarının kendilerinin faydasına olmadığı açık olan 'böl yönet politikaları'nın farkında olarak aileler ve öğretmenlerin bu sistemin çarpıklıklarını görüp gençliği ona göre eğitmeleri gerekmektedir.

Okudunuz mu?

Kıvılcım
Yayınları
No: 4

**Kıbrıs
Sorunu**
Fiyatı: 5 YTL.

Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek Gazetesi Abonelik Formu

İsim-Soyisim:

Adres:

Yaş:

Öğrenim Durumu:

Meslek:

Telefon Numarası:

İstenilen

Abonelik Süresi

- ☐ 13 Sayı (13 YTL.)
☐ 26 Sayı (26 YTL.)
☐ 52 Sayı (52 YTL.)

Tarih:

Abonenin imzası:

Bilgi için Abone Sorumlusu Yusuf Alkım Tel No: 0533 863 66 60

Kıbrıs'ta

SOSYALİST GERÇEK

Haftalık Siyasi Gazete

Sahibi: Kivılcım LTD.

Posta Adresi: Şht. Sıtkı Hasan Sok.

No:5 Kızılbaz Lefkoşa Kıbrıs

Tel: 0392 22 70 680

Fax: 0392 22 70 681

Basıldığı Yer: Toplumcu LTD.

Adres: Cengizhan Sok. No:7

K.Çiftlik Lefkoşa Kıbrıs

Tel: 0392 22 74 872

Web: <http://www.KibristaSosyalistGercek.net> E-mail: info@KibristaSosyalistGercek.net